

12 Ιανουαρίου, 1994

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΔΡ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 411/92)

5 *Ακυρωτική Απόφαση Ανωτάτου Δικαστηρίου — Επανεξέταση — Ανάγεται στο νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά την ημερομηνία λήψης της ακυρωθείσας απόφασης — Ορθά δεν έγιναν νέες συνεντεύξεις από Επιτροπή με νέα σύνθεση — Ορθά δεν κλήθηκε ο Διευθυντής να δώσει τις απόψεις του επί των συνεντεύξεων.*

Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας — Σχέδια Υπηρεσίας — Ερμηνεία Σχεδίων Υπηρεσίας ανάγεται στη διακριτική της ευχέρεια.

10 Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του, την απόφαση διορισμού του ενδιαφερόμενου μέλους μετά από επανεξέταση της υπόθεσης, αφού η αρχική απόφαση είχε ακυρωθεί με απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

15 Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

20 (1) Εφόσον στην παρούσα υπόθεση υπήρξε αλλαγή στη σύνθεση του αποφασίζοντος οργάνου, ορθά κατά την επανεξέταση, δε λήφθηκαν υπόψη οι συνεντεύξεις που διενεργήθηκαν από την προηγούμενη Επιτροπή και ορθά η Ε.Δ.Υ. δεν κάλεσε εκ νέου τους υποψηφίους σε συνεντεύξεις, διότι θα ήτο αντίθετο με την αρχή ότι κατά την επανεξέταση λαμβάνεται υπόψη το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά την ημερομηνία λήψης της ακυρωθείσας απόφασης. Κατά λογική συνέπεια η Ε.Δ.Υ. δεν κάλεσε εκ νέου τον Διευθυντή του Τμήματος να εκφέρει τις απόψεις του όσον αφορά τις συνεντεύξεις,

25

εφόσον δεν ήτο νομικά επιτρεπτό να διενεργηθούν νέες συνεντεύξεις. Η Ε.Δ.Υ. δεν είχε στην προκειμένη περίπτωση υποχρέωση να καλέσει το Διευθυντή του Τμήματος για να εκθέσει τις απόψεις του σχετικά με τα προσόντα των υποψηφίων και τα καθήκοντα της θέσης και αν το έπραττε θα ελάμβανε υπόψη εξωγενή στοιχεία κρίσεως.

5

- (2) Το Δικαστήριο δεν συμφωνεί με τη θέση ότι η Ε.Δ.Υ. δεν έλαβε υπόψη τα προσόντα και την πείρα των υποψηφίων. Όλα τα σχετικά στοιχεία βρισκόνταν ενώπιόν της και όπως φαίνεται από το σχετικό πρακτικό λήφθησαν υπόψη. Γίνεται ειδική αναφορά στην επιστολή του αιτητή ημερ 21.1.92. Είναι διάχυτο ότι η Ε.Δ.Υ. μελέτησε και αξιολόγησε τα ενώπιόν της στοιχεία, που ανάγονταν στον ουσιώδη χρόνο.

10

Η ερμηνεία των Σχεδίων Υπηρεσίας ανάγεται στη διακριτική ευχέρεια της Ε.Δ.Υ. και δε συνιτρέχει στην παρούσα περίπτωση οποιοσδήποτε λόγος, για να επέμβει το Δικαστήριο στο εύρημα αυτό της Επιτροπής.

15

- (3) Αναφορικά με τον ισχυρισμό του δικηγόρου του αιτητή ότι η Ε.Δ.Υ. δε διεξήγαγε τη δέουσα έρευνα και παραγνώρισε την πείρα των υποψηφίων, αυτός απορρίπτεται. Από το πρακτικό της ΕΔΥ συνάγεται ότι απλά απέδωσε μειωμένη βαρύτητα στις επιστολές σε σχέση με όλους τους υποψηφίους λόγω έλλειψης τεκμηρίωσης.

25

Ο αιτητής στην παρούσα περίπτωση απέτυχε να αποδείξει οποιαδήποτε έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους. Η επίδικη απόφαση ήτο εύλογα επιτρεπτή, υπό τις περιστάσεις και αιτιολογημένη.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

30

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Παπαδόπουλος ν. Οργανισμού Χρηματοδότησης Στέγης (1992) 4 35
A.A.D. 2463,

Parapetrou ν. Republic 2 R.S.C.C. 61,

Petsas ν. Republic 3 R.S.C.C. 60, 40

Frangoullides ν. Republic (1985) 3 C.L.R. 1680.

Προσφυγή.

5 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία διορίστηκε εκ νέου μετά από ακυρωτική απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου το ενδιαφερόμενο μέρος στη μόνιμη θέση Χημικού 2ης Τάξης (Τακτικός Προϊπτολογισμός), Τμήμα Ανάπτυξης Υδάτων, αντί του αιτητή.

10 Α.Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

Α. Βασιλειάδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

15 Κ. Ευσταθίου, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Κ.Ι. Καλύβα.

Cur. adv. vult.

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Ο αιτητής αιτείται:

20 “Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση της καθ’ ης η αίτηση η οποία δημοσιεύτηκε στις 10.4.1992 στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας και με την οποίαν διόρισε εκ νέου μετά από προηγηθείσα ακυρωτική απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου την Κυριακή Ιωάννου Καλύβα στη μόνιμη θέση Χημικού 2ης
25 Τάξης (Τακτικός Προϊπτολογισμός), Τμήμα Ανάπτυξης Υδάτων, αναδρομικά από τις 2.3.87 αντί και/ή στη θέση του αιτητή είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος.”

30 Το Ανώτατο Δικαστήριο, με απόφασή του (*Νικολάου ν. Δημοκρατίας* (1991) 4 Α.Α.Δ. 2202), ακύρωσε την απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (που στη συνέχεια θα αναφέρεται ως Ε.Δ.Υ.) με την οποία η Κυριακή Ιωάννου-Καλύβα διορίστηκε στη μόνιμη θέση Χημικού, 2ης Τάξης, Τμήμα Ανάπτυξης Υδάτων, από 2.3.87.

35 Η Ε.Δ.Υ. επανέξετασε το θέμα της πλήρωσης της επίδικης θέσης στις 28.1.92 και περιόρισε τη σύγκριση ανάμεσα στον αιτητή, το ενδιαφερόμενο μέρος και κάποιο άλλο υποψήφιο που θεώρησε επικρατέστερους και οι οποίοι κατείχαν το μεταπτυχιακό προσόν Ph.D.
40 κατά τον ουσιώδη χρόνο. Μετά από γνωμάτευση του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, δεν κάλεσε εκ νέου τους υποψηφίους σε συνεντεύξεις και επίσης παραγνώρισε τις εντυπώσεις από τις συνεντεύξεις εφόσον έγιναν ενώπιον της Επιτροπής με διαφορετική όμως σύνθεση. Επίσης τόσο ο αιτητής όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος

υπέβαλαν ανάλυση των σπουδών τους. Ενώπιον της Επιτροπής επίσης τέθηκε και μεταγενέστερη επιστολή του αιτητή στην οποία αναφέρεται η πείρα του και οι εργασίες τις οποίες ανέλαβε από το 1979.

Η διαδικασία κατέληξε με το διορισμό του ενδιαφερομένου μέρους αναδρομικά από 2.3.87. Όπως αναφέρεται στο σχετικό απόσπασμα από τα πρακτικά της Ε.Δ.Υ. ημερομηνίας 28.1.92 “Η Επιτροπή κατέληξε στην απόφασή της, αφού μελέτησε με προσοχή όλα τα ενώπιόν της στοιχεία και έλαβε υπόψη όλα τα έγγραφα τα οποία περιήλθαν σε γνώση της, περιλαμβανομένων των διατριβών και άλλων στοιχείων που υπέβαλαν οι υποψήφιοι, και τα οποία ανάγονται στον ουσιώδη χρόνο.”

Κύριος νομικός ισχυρισμός που προβλήθηκε είναι η απουσία του Διευθυντή του Τμήματος κατά τη διαδικασία επανεξέτασης. Η παρουσία του, σύμφωνα με τον ισχυρισμό, ήτο επιβεβλημένη για να βοηθήσει την Ε.Δ.Υ. να αξιολογήσει τα ανώτατα προσόντα των υποψηφίων σε συνάρτηση με τα εξειδικευμένα καθήκοντα της θέσης.

Το στάδιο αυτό το θεωρώ κατάλληλο για να παραθέσω απόσπασμα από την απόφαση, από το οποίο εμφανίζεται ο λόγος που οδήγησε στην ακύρωση του διορισμού του ενδιαφερομένου μέρους:

“Έχοντας διεξέλθει διεξοδικά τα πρακτικά της όλης διαδικασίας, και ειδικά αυτά όπου περιέχονται οι συστάσεις του Διευθυντή και η αξιολόγησή του της απόδοσης των υποψηφίων κατά τη συνέντευξη, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι η Ε.Δ.Υ., κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης ενήργησε κάτω από πλάνη, όπως είναι η εισήγηση του αιτητή, και ότι γι’ αυτό το λόγο η επίδικη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί.”

Η Ε.Δ.Υ. δεν edικαιούτο ούτε είχε την ευχέρεια να αξιολογήσει ή/και να ερμηνεύσει την αντίδραση του Διευθυντή ή τις εντυπώσεις που πιθανόν να του δημιουργήθηκαν κατά τη διεξαγωγή των συνεντεύξεων. Αν η Ε.Δ.Υ. είχε οποιαδήποτε αμφιβολία όσον αφορά τις συστάσεις του Διευθυντή, όπως διατυπώθηκαν και εκφράστηκαν από αυτόν, θα έπρεπε να ζητήσει από αυτόν, τις απαραίτητες διευκρινήσεις. Συνεπώς, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι η Ε.Δ.Υ. ενήργησε αυθαίρετα, κάτω από ουσιαστική πλάνη όσον αφορά τις συστάσεις του Διευθυντή, και παρέβηκε τα όρια της διακριτικής της ευχέρειας και γι’ αυτό το λόγο η επίδικη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί.”

Εφόσον στην παρούσα υπόθεση υπήρξε αλλαγή στη σύνθεση του

- αποφασίζοντας οργάνου, ορθά δεν λήφθηκαν υπόψη οι συνεντεύξεις που διενεργήθηκαν από την προηγούμενη Επιτροπή. (Βλ. μεταξύ άλλων *Παπαδόπουλος ν. Οργανισμού Χρηματοδότησης Στέγης* (1992) 4 Α.Α.Δ. 2463). Μετά την ακυρωτική απόφαση ορθά η
- 5 Ε.Δ.Υ. δεν κάλεσε εκ νέου τους υποψηφίους σε συνεντεύξεις διότι θα ήτο αντίθετο με την αρχή ότι κατά την επανεξέταση λαμβάνεται υπόψη το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά την ημερομηνία λήψης της ακυρωθείσας απόφασης. Κατά λογική συνέπεια η Ε.Δ.Υ. δεν κάλεσε εκ νέου τον διευθυντή του Τμήματος να
- 10 εκφέρει τις απόψεις του όσο αφορά τις συνεντεύξεις εφόσον δεν ήτο νομικά επιτρεπτό να διενεργηθούν νέες συνεντεύξεις. Η Ε.Δ.Υ. δεν είχε στην προκειμένη περίπτωση υποχρέωση να καλέσει το Διευθυντή του Τμήματος για να εκθέσει τις απόψεις του σχετικά με τα προσόντα των υποψηφίων και τα καθήκοντα της θέσης και αν το
- 15 έπραττε θα ελάμβανε υπόψη εξωγενή στοιχεία κρίσεως.

Είναι επίσης θέση του δικηγόρου του αιτητή ότι η Ε.Δ.Υ. παραγνώρισε τα προσόντα και την πείρα του και έσφαλε στο εύρημά της ότι “δεν υπάρχουν ουσιώδεις διαφορές μεταξύ των υποψηφίων άλλες από εκείνες που αντικατοπτρίζουν τις σπουδές τους” (σελ. 10 των πρακτικών ημερομηνίας 28.1.92). Συγκεκριμένα ο αιτητής εργαζόταν από το 1979-1987 στον τομέα της επεξεργασίας νερού σε εργοστάσια.

- 25 Επιπλέον, σύμφωνα πάντοτε με τη θέση του αιτητή, η Ε.Δ.Υ. τελούσε υπό πλάνη εφόσον δεν επεσήμανε ότι ο διδακτορικός τίτλος του ενδιαφερομένου μέρους αφορούσε σε θέματα “Επιστήμης Τροφίμων” (Food Science) το οποίο δεν έχει καμιά σχέση με την υπό κρίση θέση ενώ ο διδακτορικός τίτλος του αιτητή αφορούσε σε θέματα “Τεχνικής Χημείας” (Technical Chemistry), απόλυτα σχετικό με τα καθήκοντα της θέσης.
- 30

Δεν συμφωνώ με τη θέση ότι η Ε.Δ.Υ. δεν έλαβε υπόψη τα προσόντα και την πείρα των υποψηφίων. Όλα τα σχετικά στοιχεία βρισκόνταν ενώπιόν της και όπως φαίνεται από το σχετικό πρακτικό λήφθηκαν υπόψη. Γίνεται ειδική αναφορά στην επιστολή του αιτητή ημερ. 21.1.92. Είναι διάχρητο ότι η Ε.Δ.Υ. μελέτησε και αξιολόγησε τα ενώπιόν της στοιχεία που ανάγονταν στον ουσιώδη χρόνο.

35

- 40 Το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης Χημικού, 2ης Τάξης στο Τμήμα Αναπτύξεως Υδάτων απαιτεί μεταξύ άλλων τα ακόλουθα προσόντα:

“3. Απαιτούμενα προσόντα”

(1) Πανεπιστημιακόν Δίπλωμα ή Τίτλος ή ισότιμο προσόν εις την Χημείαν.

5

(2) Μεταπτυχιακόν προσόν ή και πείρα σχετική με τα καθήκοντα της θέσεως η οποία απεκτήθη είτε εις υπηρεσίαν εις δημοσίαν θέσιν είτε επί εκτάκτου απασχολήσεως εις την Δημοσίαν Υπηρεσίαν θα αποτελεί πλεονέκτημα.”

10

Τόσο ο αιτητής όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος κατέχουν μεταπτυχιακό προσόν - το διδακτορικό - το οποίο η Ε.Δ.Υ. θεώρησε ως πλεονέκτημα. Και οι δύο μεταπτυχιακοί τίτλοι θεωρήθηκαν σχετικοί με τα καθήκοντα της θέσης. Η ερμηνεία των Σχεδίων Υπηρεσίας ανάγεται στη διακριτική ευχέρεια της Ε.Δ.Υ. (Βλ. μεταξύ άλλων *Papapetrou v. Republic* 2 R.S.C.C. 61, *Petsas v. Republic* 3 R.S.C.C. 60, *Frangoullides v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 1680), και δεν συντρέχει στην παρούσα περίπτωση οποιοσδήποτε λόγος για να επέμβω στο εύρημα αυτό της Επιτροπής.

20

Πρόσθετα ο δικηγόρος του αιτητή θέτει ότι η Ε.Δ.Υ. δεν διεξήγαγε τη δέουσα έρευνα και παραγνώρισε την πείρα των υποψηφίων εφόσον στο πρακτικό ημερομηνίας 28.1.92 αναφέρονται τα εξής: “Όσον αφορά ορισμένους από τους ισχυρισμούς που υπέβαλαν υποψήφιοι ειδικά σ’ ό,τι αφορά την πείρα τους, ενόψει του χρόνου που έχει παρέλθει από το χρονικό σημείο που συνιστά τον πρώτο ουσιώδη χρόνο συνδρομής των προσόντων, η Επιτροπή δεν μπόρεσε να καταλήξει σε τεκμηρίωση και να αποδώσει ουσιαστικό βάρος στο περιεχόμενό τους.”

25

30

Αυτό κατά τη γνώμη μου δεν αλλοίωσε το γεγονός ότι η Ε.Δ.Υ. έλαβε υπόψη τα ουσιώδη στοιχεία μεταξύ των οποίων και την πείρα των υποψηφίων όπως αντικατοπτρίζεται από τα στοιχεία τους και τις επιστολές που απέστειλαν τόσο ο αιτητής όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος. Αλλά η Ε.Δ.Υ. απέδωσε μειωμένη βαρύτητα στις επιστολές σε σχέση με όλους τους υποψηφίους λόγω έλλειψης τεκμηρίωσης.

35

Ο αιτητής στην παρούσα περίπτωση απέτυχε να αποδείξει οποιαδήποτε έκδηλη υπεροχή έναντι του ενδιαφερομένου μέρους. Η επίδικη απόφαση ήτο εύλογα επιτρεπτή υπό τις περιστάσεις και αιτιολογημένη.

40

Η προσφυγή απορρίπτεται.

Δεν εκδίδεται καμιά διαταγή για τα έξοδα.

*Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς
διαταγή για έξοδα.*